ចូរមក តាមខ្ញុំ

មិនអីទេ នោះគឺមុនពេលបេកឃីកើត។ ហើយដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថា "មែនហើយ អ្នកដឹងទេ..." ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែញ៉ាំបាយមួយចាន ថ្លៃមួយកាក់មួយសេន ប៉ុណ្ណោះ។ មែនហើយ ខ្ញុំគ្រាន់តែ...ពួកគេផ្ដល់សំបុត្រឱ្យខ្ញុំ ហើយគ្រាន់តែចុះហត្ថលេខាលើវា អ្នកឃើញហើយ ហើយខ្ញុំបានបង់ប្រាក់ឱ្យ ហើយហុចទៅឱ្យគេវិញ ហើយខ្ញុំត្រឡប់មកក្នុងព្រោះខ្ញុំមានគណនីចំណាយ។

2 ហើយថ្ងៃមួយនៅពេលដែលយើងមាន—ការប្រជុំរបស់អ្នកល្បាត។ "ខ្ញុំអើយ" ពួកគេថា "តើបុគ្គលល្ងីល្ងើនេះជាអ្នកណាដែលប្រែទៅជាដូចនោះ?" ឃើញទេ? នេះ—ក្បាលមនុស្ស អ្នកដឹងទេ "ដប់សេនសម្រាប់អាហារពេលព្រឹក?" ដូច្នេះវាមើលទៅថោកណាស់ចំពោះអ្នកផ្សេងទៀត អ្នកដឹងទេ។ ពួកគេខ្លះបើកជាប្រាក់ដុល្លារ។ ពីរដុល្លារសម្រាប់អាហារពេលល្ងាច។ ហើយខ្ញុំប្រើអ្វីដែលពិតប្រាកដ។

3 អញ្ចឹង ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះ មិនចាំបាច់ឱ្យខ្ញុំចូលទេ។ តើខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីប្រសិនបើខ្ញុំគ្រាន់តែញ៉ាំ ក្នុងប្រាក់ ដប់សេន?"

4 លោក ហៀល ដែលជាជំនួយការអគ្គនាយក បាននិយាយថា "ប៊ីលី ទោះជាយ៉ាងណា សូមបើកជាប្រាក់ដុល្លារ យ៉ាងហោចណាស់។" គាត់បាននិយាយថា "នោះគឺជាអ្វីដែលពួកគេនៅសល់កំពុងធ្វើ។" បាននិយាយថា "អ្នកត្រូវរក្សាវាជាមួយគ្នា។"

5 "អញ្ចឹង" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដែលញ៉ាំអ្វីលើសពីបាយមួយចាន ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវគិតថ្លៃ។"

បាននិយាយថា "អូ សូមកុំ កុំធ្វើបែបនេះ។"

6 មែនហើយ ខ្ញុំបានគិតថា "តើខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីជាមួយវា?" បន្ទាប់ មក ខ្ញុំចំណាយថ្លៃហាសិបសេនសម្រាប់អាហារពេលព្រឹក។ បន្ទាប់មកខ្ញុំយកវាសែសិបសេន ប្រសិនបើខ្ញុំចង់ចំណាយអ្វី ឱ្យដល់ក្មេងៗខ្លះនៅតាមផ្លូវ ក្មេងៗខ្លះ អ្នកដឹងទេ មើលទៅហាក់ដូចជាពួកគេត្រូវការនំសាំងវិចបន្តិច។ មែនហើយ ខ្ញុំគិតថា ប្រហែលជាខ្ញុំ...ត្រូវហើយ នោះគឺជាក្រុមហ៊ុន ផ្ទាល់ ដែលនិយាយជាមួយខ្ញុំដូចនេះ។ នោះគឺជាបុរសម្នាក់ចេញពីក្រុមហ៊ុន។

ដូច្នេះ ខ្ញុំបានគិតថា "ប្រហែលជាខ្ញុំបានធ្វើអ្វីខុស។"

7 ដូច្នេះនៅទីនេះមិនជាយូរប៉ុន្មានទេ ជាមួយអ្នកល្បាត...ឥឡូវនេះពួកគេល្បាតដោយឧទ្ធម្ភាគចក្រ អ្នកឃើញទេ។ ដូច្នេះគាត់បានមកហើយគាត់ឈប់។ គាត់បាននិយាយថា "និយាយ ថា បងប្រុសប្រាណហាំ" បាននិយាយថា "ដើមឈើនេះកំពុងលូតលាស់។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ក្មេងៗលេងនៅក្រោមនោះ។"

គាត់បាននិយាយថា "តើយើងអាចបញ្ចូលវាបានទេ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ ប៉ុន្តែកុំកាត់វាចេញ។ ឃើញទេ?"

គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ យើងចង់កាត់វាចោល។ យើងនឹងបង់ប្រាក់ឱ្យអ្នកសម្រាប់វា។"

8 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទេ។ អត់ទេ មិនចង់ឱ្យអ្នកកាត់វាទេ។" អញ្ចឹង ខ្ញុំដឹងច្បាស់ផ្លូវត្រូវ ដែរ អ្នកដឹងទេ ព្រោះខ្ញុំនៅលើវាប្រាំពីរឆ្នាំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទេ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "មិនចង់ឱ្យវាកាត់ទេ ប៉ុន្តែអ្នកអាចដាក់វានៅខាងលើ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំរក្សាវាឱ្យនៅកំពូល ប៉ុន្តែ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកអាច។ អ្នកអាចដាក់លើវាប្រសិនបើអ្នកចង់។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបងប្រុសរ៉ូដនិងខ្ញុំ កំពុងដោះស្រាយបញ្ហាខាងលើ។ យើងដាក់កំពូលទាំងអស់នេះនៅទីនេះ។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែយើងចង់រក្សាទុកនៅទីនោះដោយគិតពីកុមារ ចូនិងពួកគេ អ្នកស្គាល់ទេកុមារតូចៗកំពុងលេងនៅក្រោមដើមឈើនោះ។"

9 ខ្ញុំបានទៅក្នុងដំណើរកំសាន្តមួយ។ ពេលខ្ញុំត្រលប់មកវិញ នាងត្រូវគេកាប់ហើយរើចេញ។ អូ តើអ្វីដែលនឹងមាននៅក្នុងក្រុមហ៊ុន អ្នកឃើញទេ សម្រាប់ការកាប់ដើមឈើនោះ អ្នកឃើញទេ។ ហើយដូច្នេះខ្ញុំបានគិតថា "ឥឡូវនេះ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំនឹងមិននិយាយអំពីរឿងនោះទេ។" ឃើញទេ? "មិនថាតើមានអ្វីដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំនៅលើនោះ ពេលខ្លះបើកចូល គ្រាន់តែញ៉ាំរបស់ដែលមានតំលៃ ហើយត្រូវត្រលប់មកវិញ 'ហាសិបសេន។'" ឃើញទេ? ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រសិនបើមានអ្វីនៅលើនោះ អនុញ្ញាតឱ្យវាបង្កើតឡើង ឃើញទេ—ថាខ្ញុំ—ដែលខ្ញុំដាក់វាក្នុងនោះ អ្នកឃើញទេ។ ថាខ្ញុំ..." ហើយខ្ញុំឈប់ស្រមៃអំពីការ

ធ្វើការនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនសេវាកម្មសាធារណៈ ដូច្នេះ ឃើញទេ ព្រោះវាច្បាស់ជាមានអ្វីត្រលប់មកវិញហើយ។

យើងត្រូវមើលអ្វីដែលយើងធ្វើ។ យើងត្រូវតែជួបវានៅថ្ងៃណាមួយ។

10 ក្មេងៗ មកទីនេះ។ ម្ដាយរបស់អ្នកបានធ្វើការ ហើយនៅថ្ងៃនេះ ទ្រីឌី។ ខ្ញុំស្មានថាអ្នកមិនបាន អ្នកមិនបានដឹង។ នេះគឺជាការភ្ញាក់ផ្អើលមួយ ខ្ញុំអាចឃើញ។ ហើយអ្នកនឹងបញ្ចប់ការសិក្សា។ ហើយយើងបានធ្វើដំណើរជាមួយគ្នានៅទីនេះ។ ខ្ញុំនឹងទៅឯការប្រជុំឥឡូវនេះ ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីការប្រជុំនេះ។ ហើយយើងនឹងទៅផ្ទះ។

11 ខ្ញុំគិតថាវាជាឱកាសល្អដែលបាននិយាយជាមួយអ្នកទាំងអស់គ្នា ហើយបន្ទាប់មកក៏គិតថាវាជាការល្អក្នុងការនិយាយជាមួយក្មេងៗមុនពេលបញ្ចប់ការសិក្សារបស់អ្នក។ អានខមួយចេញពីព្រះគម្ពីរ ហើយគ្រាន់តែនិយាយជាមួយអ្នកចេញពីបេះដូងខ្ញុំ ប្រហែលដប់នាទី។ ខ្ញុំនឹងដើរចេញពីផ្លូវរបស់អ្នក។ ឃើញទេ?

12 មុននឹងខ្ញុំនិយាយជាមួយក្មេងៗ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់និយាយជាមួយមនុស្សធំ បន្តិចសិន អ្នកទាំងអស់គ្នាផងដែរ។ ឥឡូវនេះ វាប្រហែលជាការធ្វើដំណើរដ៏លំបាកមែន។ ប៉ុន្តែបទពិសោធន៍ដែលខ្ញុំបានរៀនពីព្រះ ខ្ញុំមិនយកលុយ១ម៉ឺនដុល្លារទេ ចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំបានរៀនពីព្រះអម្ចាស់តាំងពីខ្ញុំនៅទីនេះ ខ្ញុំពិតជាជឿថាខ្ញុំមកដោយគោរពតាមបញ្ជារបស់ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិរិទ្ធិ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំអាចរក្សារបៀបនោះជានិច្ច។ ហើយមាន...

13 នៅពេលដែលខ្ញុំមក រឿងមួយ គឺដោយនិមិត្តមួយដែលខ្ញុំបានឈរនៅខាងលើតុកសុននៅទីនេះនៅពេលដែល—ការ—ការផ្ទុះមួយបានផ្ទុះឡើង។ មែនហើយបងប្រុសប្រេដនៅទីនោះនៅពេលវារលត់។ ហើយពួកគេបានថតរូបនោះឥឡូវនេះ អ្នកដឹងហើយ នៅលើមេឃ។ ហើយខ្ញុំមិនបានគិតច្រើនអំពីវាទេ មិនដែលកត់សំគាល់វាទេ។ ដូច្នេះវាចាប់ផ្ដើមចាប់អារម្មណ៍ខ្ញុំនៅ ថ្ងៃណាមួយ។ ហើយបងប្រុសណូមែន ឪពុករបស់ ណូមែននៅទីនេះ បានប្រាប់ខ្ញុំថា "តើអ្នកបានកត់សំគាល់ចំណុចនេះទេ?"

14 ហើយដូចដែលខ្ញុំមើលទៅ មានពួកទេវតាយ៉ាងសាមញ្ញដូចដែលពួកគេអាច

ធ្វើបាន កំណត់នៅទីនោះក្នុងរូបភាពនោះ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំមើលទៅថាពេលណា ហើយវាជាពេល ដូចគ្នា ប្រហែលមួយថ្ងៃឬពីរថ្ងៃមុន ឬពីរបីថ្ងៃបន្ទាប់ពីខ្ញុំទៅដល់ទីនោះ។ ខ្ញុំបានមើលថាតើវានៅឯណា។ "ភាគឥសាននៃ ហ្វ្លេកស្តាវ ឬ ព្រីស្កុត ដែលស្ថិតនៅខាងក្រោមហ្វ្លេកស្តាវ។" មែនហើយ នោះគ្រាន់តែជាកន្លែងដែលយើងស្ថិតនៅ ឃើញទេ ពិតណាស់។

15 "កម្ពស់ ២៦ ម៉ាយល៍។" ហេតុអ្វី ចំហាយមិនអាចឆ្លងកាត់បាន—មានកម្ពស់លើសពីបួន បួនម៉ាយល៍ឬប្រាំ សំណើមគ្រប់ប្រភេទ អ័ព្ទឬអ្វីក៏ដោយ អ្នកឃើញទេ។ យន្តហោះហោះហើរក្នុងល្បឿន ១៩ ពាន់។ ដូច្នេះដើម្បីហោះពីលើពពកទាំងអស់ អ្នកឃើញទេ។ ហើយប្រាំបួនពាន់គឺមានកំពស់ប្រហែលបួនម៉ាយល៍។ នេះមានកំពស់ម្ភៃប្រាំបីម៉ាយល៍ និងឆ្លងកាត់សាមសិបម៉ាយល៍ ហើយនៅក្នុងរាងសាជីជ្រុង ប្រសិនបើអ្នកក្រឡេកមើលរូបភាព។

16 ហើយនៅផ្នែកខាងស្តាំ ដូចដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក ខ្ញុំបានកត់សំគាល់ថា ជាទេវតា។ ទ្រង់នៅទីនោះ គឺជាទ្រូង ចេញស្លាបខាងក្រោយ បត់ចូលក្នុង តាមរបៀបរបស់វា។ ខ្ញុំមិនដែលកត់សំគាល់វានៅពេលដំបូងឡើយ...មានរឿងជាច្រើន។

17 គ្រាន់តែមកតាមផ្លូវនៅថ្ងៃមុន មានអ្វីកើតឡើងដែលនិយាយមកខ្ញុំអំពីរឿងដែលខ្ញុំនិយាយ—ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើ។ ហើយវា—វាមិនមែនជាសាររបស់ខ្ញុំទេ។

18 នៅពេលមួយ ឡេអូ មើស៊ី បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ពេលវេលានឹងមកដល់បន្ទាប់ពីនេះ" ប្រហែលប្រាំឬប្រាំមួយឆ្នាំមុន ប្រហែលជាប្រាំពីរ បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់នឹងផ្លាស់ប្តូរកិច្ចបម្រើរបស់អ្នក បងប្រុសប្រាណហាំ។" ហើយនិយាយថា "នៅពេលដែលទ្រង់ធ្វើ អ្នកប្រហែលជាគ្រាន់តែតម្រង់ជួរក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ហើយនិយាយពីពួកគេចេញ—ពីលើគ្រែនិងអ្វីៗ។" ស្តាប់ទៅមិនត្រូវទេ ទោះបីខ្ញុំជឿថាបងប្រុសឡេអូកំពុងព្យាយាមស្មោះត្រង់ជាមួយវាក៏ដោយ។

19 ប៉ុន្តែវាមិនត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះ ឃើញទេ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើងមិនដែលធ្វើដូច្នោះទេ។ ឃើញទេ? ហើយគាត់បានចូលទៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ។ មានម្នាក់នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យនោះ។ តើអ្នកចាំថាវានៅក្នុងព្រះគម្ពីរណាទេ? ក្នុងអាងទឹកបេតសៃដា។ មនុស្សជាច្រើនដែលគ្មានសមត្ថភាពបានដេកនៅទីនោះ ពិការជើង ខ្វិន ខ្វាក់ភ្នែក ក្រៀមស្វិត រង់ចាំទេវតា។ ឥឡូវនេះ នោះគឺនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យខាងវិញ្ញាណដែលមនុស្សរង់ចាំការព្យាបាលពីព្រះ។ ហើយនៅទីនេះគ្រូព្យាបាលដ៏ទេវភាពខ្លួនឯង

បានចូលមកព្យាបាលមនុស្សម្នាក់ហើយដើរចេញទៅ។ ដូច្នេះអ្នកមិនអាចរំពឹងថានឹងមានមនុស្សធម្មតា ឬព័ន្ធកិច្ចណាមួយចេញមកនោះ នឹងធំជាងអ្វីនោះទេ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំមិនអាចយល់ព្រមជាមួយវាបានទេ។

20 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមងាកមកវិញ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមកសណ្ឋិតលើខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានសុំប៊ិចមួយពីឡេអូ។ ខ្ញុំទទួលបានក្រដាសមួយ ហើយខ្ញុំបានសរសេរវា។ វាមាននៅក្នុងឈុតខ្លីៗរបស់គាត់នៅថ្ងៃនេះ ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់ទៅដល់កន្លែងដែលវានៅ។ វាជារ៉ឺម៉កអាលុយមីញ៉ូមចាស់ដែលខ្ញុំមានសំលៀកបំពាក់សម្រាប់ផ្ទុក។ នៅពេលអ្នកចូលទៅក្នុងទ្វារ មានធ្នើរមួយនៅខាងស្តាំ ខាងស្តាំនៅពីមុខរ៉ឺម៉ក។ វាស្ថិតនៅក្រោមវា។ ខ្ញុំដាក់វានៅទីនោះ។ បាននិយាយថា "ថ្ងៃណាមួយអ្នកអាចដកវាចេញបាន។ 'ព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនផ្លាស់ប្តូរកិច្ចបំរើទេ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងផ្លាស់ប្តូរមនុស្សនោះជាមួយកិច្ចបំរើ។'" នោះគឺជាអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។

21 ឃើញទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វី ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចទេ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើបានក្នុងកាលៈទេសៈដែលខ្ញុំមានឥឡូវនេះ ដោយសារតែ ខ្ញុំត្រូវ...មានអ្វីកើតឡើងនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ដែលនឹងនាំឱ្យព្រះជាម្ចាស់ធ្វើវា។

22 យើងមានបំណងត្រលប់ទៅផ្ទះវិញ។ ក្មេងៗនឹកផ្ទះ ពួកគេទាំងអស់គ្នាចង់ត្រលប់ទៅវិញ។ ដូច្នេះខ្ញុំកំពុងគិតអំពីការយកពួកគេមកវិញ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ ប្រហែលជាបន្ទាប់ពីកម្មវិធីថ្ងៃសៅរ៍ ហើយដូច្នេះត្រលប់មកវិញ។ ពីទីនោះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងភ្លាមៗថាមានអ្វីកើតឡើងនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ដើម្បីធ្វើឱ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍ចំពោះមនុស្ស ខុសពីអ្វីដែលខ្ញុំធ្វើឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំបានបដិសេធ—មនុស្ស ឃើញទេ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់មានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយពួកគេទៀតទេ។ អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ អ្វីដែលខ្ញុំហៅ "រិកគី រីគីតា" ពួកគេមានអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយដោយភាពស្មោះត្រង់ទាំងអស់ ហើយព្រះបានបញ្ជាក់វាតាមគ្រប់មធ្យោបាយ។ "ហើយប្រសិនបើពួកគេមិនចង់ជឿវា ហេតុអ្វី ទុកឱ្យពួកគេនៅតែគេទៅ។"

23 ខ្ញុំនឹងឡើងទៅទីនោះដើម្បីចូលរួមជាមួយ ប៊ុត នៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះខាងមុខនេះ សូមចាប់ផ្តើមស្លៀកពាក់នៅទីនោះ។ រង់ចាំនៅទីរហោស្ថាន សូមឱ្យសក់និងពុកចង្ការបស់ខ្ញុំដុះចេញមក។ ហើយប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ចង់ឱ្យខ្ញុំទៅ

កន្លែងណានោះ ទ្រង់នឹងបញ្ជូនពាក្យមកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងចុះទៅហើយធ្វើវា។

24 ហើយនៅតាមផ្លូវនៅថ្ងៃផ្សេងទៀត ទ្រង់បានបញ្ឈប់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញកន្លែង...អ្វីដែលខ្ញុំកំពុងមក។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងធ្វើដំណើរទៅរកអ្វីផ្សេងឥឡូវនេះ។ ហើយខ្ញុំគិតថានៅពេលខ្ញុំទៅដល់ផ្ទះ ខ្ញុំនឹងធ្វើនូវអ្វីដែលយើងហៅថាការនិយាយពីបេះដូង ប្រហែលជាដាក់វានៅលើខ្សែអាត់ ហើយបន្ទាប់មកហើយដូច្នេះសាធារណជននឹងឃើញពីមូលហេតុដែលការផ្លាស់ប្តូរភ្លាមៗ។

25 ឥឡូវនេះកូនៗអើយសូមអនុញ្ញាត...សូមឱ្យមានពាក្យអធិស្ឋានបន្តិច។

26 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យើងមានអំណរគុណចំពោះពេលវេលានេះដើម្បីដឹងថាយើងបានជួបជុំគ្នានៅទីនេះ ក្មេងនិងចាស់និងវ័យកណ្តាល។ ហើយយើងបានជួបប្រជុំគ្នានៅខាងនេះនៃភាពអស់កល្ប ជាថ្មីម្តងទៀតដើម្បីនិយាយអំពីទ្រង់ និងអំពីអ្វីដែលទាក់ទងនឹងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

27 ហើយយុវជនទាំងនេះបានអង្គុយនៅទីនេះយប់នេះ ពួកគេខ្លះបានកំពុងបញ្ចប់ការសិក្សា ខ្លះបានបញ្ចប់ការសិក្សាហើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់អើយ មានអ្វីដែលបានកើតឡើងតែប៉ុន្មានម៉ោងមុនពេលមានការភ្ញាក់ផ្អើលដ៏ធំឬការផ្ទុះដ៏ធំមួយ បានកើតឡើងនៅលើភ្នំខាងលើ នៅភាគខាងជើងនៃតុកសុននៅពេលដែលពួកទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ចុះមក។ ខ្ញុំចាំពីអ្វីដែលបាននិយាយហើយ—ហើយជាពិសេសអំពីយុវជន។ ទូលបង្គំសូមអង្វរ ព្រះអង្គ ដើម្បីជួយយើងឱ្យយល់។ ហើយតើទូលបង្គំអាចនិយាយអ្វីទៅកាន់យុវជនទាំងនេះនៅយប់នេះដែលនឹងជួយពួកគេក្នុងដំណើរទៅមុខ។ ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវការជំនួយនោះនៅពេលនេះ។

28 សូមប្រទានពរយើងជាមួយគ្នា។ អត់ទោសបាបយើង។ ហើយប្រសិនបើមានអ្វីដែលយើងបានធ្វើតាំងពីយើងនៅទីនេះ វាមិនគាប់ព្រះទ័យទ្រង់ទេ យើងអធិស្ឋានសុំអភ័យទោសឱ្យយើងចំពោះការនោះផង។ ដ្បិតយើងដឹងថា ថ្ងៃនេះយើងគ្មាន—គ្មានការធានាពីថ្ងៃស្អែកទេ។ យើងមិនដឹងថាថ្ងៃស្អែកនាំមករឿងអ្វីទេ។ យើងត្រូវតែត្រៀមខ្លួននៅថ្ងៃនេះដើម្បីជួបថ្ងៃស្អែក។ ហើយឱព្រះវរបិតាអើយ មានតែផ្លូវមួយគត់ដែលយើងដឹងដើម្បីធ្វើ នេះគឺដើម្បីរៀបចំជួបទ្រង់ ដោយយើងដឹងថាយើងទាំងអស់គ្នានឹងធ្វើវា។ ហើយយើងត្រូវតែជួបវានៅពេលខ្លះ មិនថាដោយសន្តិភាព ជាមិត្តភក្តិឬជាកូន ឬជាសត្រូវ។ នៅឆ្ងាយពីនេះ ព្រះអម្ចាស់ យើង

នឹងគ្មានអ្វីក្រៅពីជាកូនជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ឡើយ។ សូមឱ្យអ្វីៗទាំងនេះដែលយើងសុំ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ អាម៉ែន។

29 ថ្ងៃនេះ ខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងកាត់ស្មៅ នៅព្រឹកព្រលឹម ខ្ញុំបានរកឃើញកន្លែងមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ខ្ញុំគិតថានឹងជារឿងល្អដែលត្រូវអាននៅពេលនេះ។ ហើយវាគឺជា...ប្រហែលជាមិនសមរម្យពេកទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាគ្រាន់តែសម្រាប់...គ្រាន់តែជា—គ្រាន់តែពីរបីនាទីដើម្បីនិយាយ។ ខ្ញុំចង់អានរឿងនេះចេញពីជំពូកទី ១៨ របស់លូកា។ អ្នកនិពន្ធដំណឹងល្អទាំងបួនសរសេរអំពីវា។ ជំពូកទី ១៨ និងខទី ១៨។

មាននាម៉ឺនម្នាក់ទូលសួរទ្រង់ថា ឱលោកគ្រូល្អអើយ តើត្រូវឲ្យខ្ញុំធ្វើដូចម្តេច ឲ្យបានជីវិតរស់អស់កល្បជានិច្ច?

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នកហៅខ្ញុំថា ល្អ ដូច្នេះ គ្មានអ្នកណាល្អឡើយ មានតែមួយប៉ុណ្ណោះ គឺជាព្រះ។

អ្នកបានស្គាល់បញ្ញត្តទាំងប៉ុន្មានហើយ ដែលថា កុំឲ្យផិតឲ្យសោះ កុំឲ្យសំឡាប់មនុស្សឲ្យសោះ កុំឲ្យលួចឲ្យសោះ កុំឲ្យធ្វើជាទីបន្ទាល់ក្លែងឲ្យសោះ ចូរគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុក...ម្តាយ។

តែគាត់...ទូលឆ្លើយថា ខ្ញុំបានកាន់តាមសេចក្តីទាំងនេះ តាំងតែពីក្មេងមកហើយ។

កាលព្រះយេស៊ូវបានឮដូច្នោះ នោះក៏មានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា អ្នកនៅខ្វះសេចក្តី១ទៀត: ដូច្នេះ...ចូរទៅលក់របស់ទ្រព្យអ្នកទាំងប៉ុន្មាន ចែកទានឲ្យដល់ពួកអ្នកក្រីក្រទៅ...នោះអ្នកនឹងបានទ្រព្យសម្បត្តិ នៅលើស្ថានសួគ៌វិញ រួចចូរមកតាមខ្ញុំចុះ។

30 ខ្ញុំគិតថា ពាក្យថា *ចូរមក តាមខ្ញុំ* នោះគឺជាដំបូន្មានដ៏ល្អបំផុតដែលខ្ញុំអាចផ្តល់ឱ្យប្រសិនបើខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយក្មេងៗមួយម៉ឺននាក់ ឬប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយជាមួយអ្វីដែលជាខ្ញុំ។ វាជាបញ្ហា ហើយជារឿងធំបំផុតដែលខ្ញុំគិតថាមិនធ្លាប់មានផ្តល់ជូនអ្នកណា ហើយជាពិសេសយុវវ័យ "តាមខ្ញុំ។"

31 អ្នកនឹងធ្វើតាមនរណាម្នាក់។ ឥឡូវនេះ អ្នកគ្រាន់តែ...អ្នកអាចចងចាំរឿងនោះ។ អ្នកនឹងធ្វើតាមនរណាម្នាក់។ ហើយរបៀបដែលអ្នកធ្វើតាមបុគ្គលនោះ ត្រូវ

ប្រាកដថាអ្នកនោះកំពុងតាមអ្នកណា។ ឃើញទេ? យើង...

32 ប៉ុលធ្លាប់និយាយថា "ធ្វើជាអ្នកដើរតាមខ្ញុំដូចខ្ញុំមកពីព្រះគ្រីស្ទ។" ក្នុងន័យផ្សេងទៀត "ដូចខ្ញុំដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ អ្នកក៏តាមខ្ញុំដែរ។"

33 ហើយឥឡូវនេះ នៅចំណុចរបត់នេះ នេះ—ដំណាក់កាលនៃជីវិតដែលយើងទាំងអស់គ្នាមក។ ហើយច្រើនដងហើយដែលអ្នកលឺខ្ញុំយំ "រិកគី រីគីតា" និងរឿងខ្លះ។ វា វាជាសម័យកាល។ វាជាសម័យដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ វាពិតជាមិនមែនជាមនុស្សទាំងនោះទេ។

34 មនុស្សទាំងនោះគឺជាមនុស្សដូចយើងដែរ។ ក្មេងៗទាំងនោះនៅទីនេះជាមួយកំណាត់ក្តៅទាំងនេះ រត់ចុះឡើងតាមផ្លូវ ហើយដើរតាមផ្លូវពួកគេកំពុងជក់បារីនិងផឹកស្រា ហើយក្មេងស្រីស្លៀកពាក់អសីលធម៌ ហើយរឿងអ្វីៗ គឺក្មេងស្រីនិងក្មេងប្រុសដូចយើងដែរ។ ឃើញទេ? ពួកគេជាមនុស្ស។ ពួកគេស្រលាញ់។ ពួកគេហូប។ ពួកគេផឹក។ ពួកគេគេង។ ពួកគេដកដង្ហើម។ ពួកគេត្រូវស្លាប់។ ពួកគេជាមនុស្សដូចយើងដែរ។ ហើយពួកគេនៅតែមាន...

35 ពួកគេមានវិញ្ញាណអាក្រក់។ ពួកគេមិនដឹងវាទេ។ មិនមែនដោយសារតែ—ពួកមនុស្សទាំងនោះទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែ ពេលខ្លះ មេដឹកនាំខ្លះដែលពួកគេដើរតាមបានដឹកនាំពួកគេក្នុងផ្លូវខុស។

36 ឥឡូវនេះអ្នកជាក្មេងស្រីនិងក្មេងប្រុសដឹងច្បាស់ជាងនេះ។ អ្នកយល់។ អ្នកត្រូវបានគេបង្រៀនប្រសើរជាងនេះ។ អ្នកមានឪពុកម្តាយល្អ ការបណ្តុះបណ្តាលល្អជាង ការធ្វើអ្វីមួយដូចនោះ។ អ្នកដឹងច្បាស់ជាង។

37 ប៉ុន្តែពួកគេមិនឃើញទេ ពីព្រោះព្រះវិហារដែលពួកគេទៅគឺជាព្រះវិហារទំនើបមានលក្ខណៈទំនើប។ ហើយពួកគេ—ពួកគេគ្រាន់តែរស់នៅសម្រាប់ថ្ងៃនេះ កាន់តែមានប្រជាប្រិយ។ ហើយ អូ ខ្ញុំអើយ! អ្វី...សីលធម៌ក្លាយជាគុណធម៌សម្រាប់ពួកគេ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះពួកគេ អ្វីដូច...ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយម្តងរួចមកហើយនៅក្នុងការសម្តែងមួយដែលខ្ញុំបានឃើញនៅទីនេះ មិនយូរប៉ុន្មាន ពីសូដុមនិងកូម៉ូរ៉ា ដែលស្ត្រីអភ័ព្វនេះនិយាយ—ទៅឡុត "អ្វីដែលអ្នកហៅថាអសីលធម៌ ខ្ញុំហៅថាគុណធម៌។"

38 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ដូចនៅសម័យណូអេដែរ វានឹងកើតឡើងនៅពេល

កូនមនុស្សយាងមក។" ដូច្នេះយើងត្រលប់ទៅកន្លែងនោះម្តងទៀត។

39 សូមក្រឡេកមើលមិត្តម្នាក់នេះ ពីរបីនាទីដែលយើងបានអាន។ គ្មានអ្វីដែលគួរឱ្យឆ្ងល់ឡើយដែលក្មេងនេះកើតនៅក្នុងផ្ទះដ៏ល្អដូចកូនរបស់អ្នកដែរ។ គាត់ត្រូវបានចិញ្ចឹមបីបាច់ជាមួយឪពុកម្តាយល្អ។ ព្រោះវាបង្ហាញឱ្យឃើញនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញបទបញ្ញារបស់ព្រះដល់គាត់។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានកាន់តាមការទាំងនេះតាំងពីនៅក្មេង។" វាបានបង្ហាញថាគាត់មាន—គាត់ធ្លាប់—គាត់ត្រូវបានគេចិញ្ចឹមបីបាច់ឡើងយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ គាត់មិនមែនគ្រាន់តែជាការចាប់យកទេ។ ហើយអ្នកដឹងទេ គាត់—គាត់ត្រូវបានគេនាំឱ្យដឹងថាអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ក្មេងៗដូចអ្នកទាំងអស់គ្នាដែរ។ ប្រហែលជាមកក្រោមម្តាយនិងឪពុកដែលកោតខ្លាចព្រះ—ទៅ—ដើម្បីបង្រៀនគាត់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅពេលគាត់នៅក្មេង។ អញ្ចឹង វាល្អ។

40 ប្រហែលជានៅតូច ម្តាយរបស់គាត់មានមហិច្ឆតាខ្ពស់ចង់ឱ្យគាត់ក្លាយជាបុរសអស្ចារ្យនៅថ្ងៃណាមួយ។ ឪពុករបស់គាត់មានលុយ ដែលអាចឱ្យគាត់រៀននិង—និងផ្តល់ការអប់រំដល់គាត់ ដែលគាត់អាចធ្វើបាន... គាត់នឹងទទួលបានការអប់រំល្អ ហើយអាចក្លាយជាអ្វីមួយនៅក្នុងពិភពលោក។ ហើយដោយភាពស្មោះត្រង់របស់ម្តាយនិងឪពុកនេះ អប់រំកូននេះ ហើយប្រហែលជាដល់ពេលបញ្ចប់ការសិក្សារបស់គាត់ដូចអ្នកដែរ សូមមើល ពេលវេលាដែលគាត់បានឆ្លងកាត់សាលារៀនហើយទទួលបានការអប់រំរបស់គាត់។ គ្មានអ្វីដែលគួរឱ្យឆ្ងល់ឡើយដែលគាត់ប្រហែលជាមានមោទនភាពនិងរីករាយ—នៃជីវិតម្តាយនិងឪពុកនោះ។ គ្មានអ្វីសង្ស័យទេ នៅសម័យនោះគាត់មានសេះល្អ ដូចជាអ្នកមានឡាន និងឪពុកនិងម្តាយល្អដូចអ្នកទាំងអស់គ្នាមាន ដែលបានឃើញអ្នកមានសំលៀកបំពាក់ល្អ ហើយ—និងរថយន្តមួយ និងអាច...ហើយគ្រាន់តែរីករាយនឹងជីវិតគ្រាន់តែជាអ្វីដែលអ្នកមាននៅថ្ងៃនេះ។

41 ហើយឪពុកនិងម្តាយនៅជាមួយ...ការអធិស្ឋានឥតឈប់ឈរ នោះ—ថាកូនប្រុសរបស់ពួកគេនឹងមិនក្លាយជាមនុស្សសាមញ្ញនោះទេ ថាគាត់នឹងក្លាយជាមនុស្សអស្ចារ្យ។ ឪពុកម្តាយទាំងអស់ចង់បានវា។ តើអ្នកឮព្រះយេស៊ូវសំដៅទៅលើបញ្ញត្តិនោះទេ "សូមគោរពឪពុកនិងម្តាយរបស់អ្នក" បន្ទាប់មកឈប់? ឃើញទេ? ហើយនោះគឺជាមហិច្ឆតារបស់ឪពុកម្តាយគ្រប់គ្នា ដែលចង់ធ្វើឱ្យបាន

ល្អបំផុតសម្រាប់កូនៗរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេអាច អប់រំពួកគេ ផ្ដល់ឱ្យពួកគេនូវអ្វីដែលប្រហែលជាពួកគេមិនអាចទទួលបាន។ នោះគឺជាអារម្មណ៍ដែលខ្ញុំមានចំពោះកូនៗ របស់ខ្ញុំ។

42 ខ្ញុំគិតថាពេលខ្លះទៅសាលារៀន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាបញ្ជូនប៊េកគីនិងសារ៉ានិងយ៉ូសែបចូលទៅក្នុងវិទ្យាល័យនិងអ្វីៗទាំងនេះ តើអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង? ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងយកពួកគេហើយត្រលប់ទៅភ្នំវិញ និង—ហើយចិញ្ចឹមពួកគេឡើងនៅទីនោះ...ដូចជាជនជាតិឥណ្ឌារស់នៅ។

43 ប៉ុន្តែនេះគឺជាអ្វីដែលកើតឡើង។ អ្វីដែលនៅក្នុងកុមារនឹងចេញមក។ មិនថាវានៅទីណាទេ វាទទួលបាន វានឹងចេញមកក្រៅ។ ប្រសិនបើវាអាក្រក់នៅទីនោះ វានឹងចេញមកនៅក្នុងជំរុំឥណ្ឌា។ ប្រសិនបើវាល្អនៅទីនោះ វានឹងចេញមកក្នុងជំរំណាមួយ។ ឃើញទេ? វាជាអ្វីដែលនៅក្នុងខ្លួនក្មេង ការតុបតែងខ្លួនរបស់ក្មេង អ្វីដែលនៅខាងក្នុងអ្នក។ ហើយអ្វីដែលជាអ្នកនៅពេលនេះគឺជាអ្វីដែលអ្នកប្រហែលជានៅសល់ពេញមួយជីវិតរបស់អ្នក។ អ្នកស្ថិតនៅកន្លែងផ្លាស់ប្ដូរ។

44 តើអ្នកដឹងអ្វីទេ? ៨៦ភាគរយនៃការប្រែចិត្តជឿមករកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានធ្វើមុនអាយុ ២១ ឆ្នាំ។ វាបង្ហាញវា។ ស្ថិតិបង្ហាញវា។ ៨៦ ភាគរយដែលមករកព្រះគ្រីស្ទមុនពេលពួកគេមានអាយុម្ភៃមួយ។ អ្នក បន្ទាប់ពីអ្នកឆ្លងកាត់អាយុនោះ អ្នកកាន់តែមានភាពរឹងមាំឬរៀបចំតាមវិធីរបស់អ្នក។ អូ វាពិតជាអាចទៅរួច ប្រាកដណាស់។ ពួកគេមកហើយមានអាយុ៧០ ៨០ឆ្នាំ ប៉ុន្តែវាកម្រណាស់។ ឃើញទេ?

45 អ្នកបង្កើតខ្លួនឯងនៅពេលអ្នកនៅក្មេង។ អ្នកកំណត់មហិច្ឆតារបស់អ្នកទៅអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើ និងអ្វីដែលអ្នកកំពុងព្យាយាមសម្រេចបានក្នុងជីវិត។ អ្នកគិតពីវា។ ហើយដូចដែលអ្នកគិត ពិតណាស់ ចិត្តរបស់អ្នក វាត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក ដោយអ្វីដែលមិនស្គាល់—ដែលគ្របដណ្ដប់ចិត្តរបស់អ្នក។ ហើយនៅពេលដែលវាកើតឡើងនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក បន្ទាប់មកអ្នកនិយាយវាថាអ្នកនឹងធ្វើវា។ ហើយបន្ទាប់មកមហិច្ឆតារបស់អ្នកជំរុញអ្នកឱ្យសម្រេចវា។

46 ដូច្នេះម្ដាយនិងឪពុករំពឹងថាយុវជននេះនឹងធ្វើ...មហិច្ឆតារបស់គាត់គឺអស្ចារ្យប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីអនុវត្តវា។ ហើយបន្ទាប់មកដោយគ្មានការសង្ស័យ បានអធិស្ឋានថានេះ—យុវជននេះនឹង—នឹងទទួលបានឱកាសនោះ។ អ្នកឃើញទេពួកគេ—ពួកគេបានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេអាចធ្វើបាន។ គាត់ប្រហែលជាមាន

សេះល្អ ហើយ—ហើយប្រហែលជាមានការពេញនិយមយ៉ាងខ្លាំងក្នុងចំណោមស្ត្រី។

47 ហើយអ្វីដែលនឹងទៅសម្រាប់បុរស នឹងសម្រាប់ស្ត្រី ផ្ទុយទៅវិញសូមមើល ព្រោះយើងកំពុងនិយាយអំពីជីវិតមនុស្ស ព្រលឹងទាំងបុរសនិងស្ត្រី។

48 ហើយបន្ទាប់ពីឱកាសទាំងអស់ដែលក្មេងប្រុសមាន សូមមើល គាត់បានក្លាយជា "ផ្លូវងាយស្រួល" យើងហៅវាអញ្ចឹង នៅកន្លែងដែលគាត់មិនចាំបាច់ព្រួយបារម្ភច្រើនពេក។ ឪពុកម្ដាយរបស់គាត់មានលុយ។ គាត់មាន... គាត់មានខ្លាំងណាស់...គាត់ក្លាយជាអ្នកគ្រប់គ្រង។ ព្រះគម្ពីរសំដៅលើវានៅទីនេះ...ក្នុងនាមជាអ្នកគ្រប់គ្រងវ័យក្មេង អ្នកមាន។ ហើយយើងឃើញ...នៅក្មេងប្រហែលជាក្នុងវ័យជំទង់របស់គាត់ទើបតែចេញពីសាលារៀន គ្រាន់តែចេញពីការបញ្ចប់ការសិក្សាប្រហែលជាពីរបីសប្ដាហ៍មុនឬអ្វីមួយគាត់បានក្លាយជា... គាត់គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រង ហើយគាត់មានអ្វីៗទាំងអស់ដែលបេះដូងអាចប្រាថ្នាចង់បាន។

49 ហើយក្មេងប្រុសមិនមែនជារីកគីទំនើបទេ។ គាត់ជាក្មេងល្អ។ ខ្ញុំជឿថានៅពេលលូកាបានសរសេរអំពីវា ឬម៉ាកុស ខ្ញុំជឿថានោះគឺព្រះយេស៊ូវបានសម្លឹងមើលគាត់ ហើយដកដង្ហើមធំ ព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់គាត់។ ឃើញទេ? មានអ្វីមួយអំពីក្មេង។ មានបុគ្គលិកលក្ខណៈដ៏ល្អម្នាក់ដែលជាប់ជាមួយក្មេងនេះ។ តើគាត់មកពីណា? ចេញពីគ្រួសារដ៏ល្អមួយដែលបានបង្រៀនគាត់នូវបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ហើយឃើញថាគាត់បានរក្សាវា។ ហើយគាត់បានធ្វើវាតាំងពីនៅក្មេង។

50 ហើយក្មេងប្រុសមានមហិច្ឆតា។ គាត់ចង់បានជីវិតអស់កល្ប។ គាត់បាននិយាយថា "លោកគ្រូល្អ តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីដើម្បីទទួលជីវិតអស់កល្ប?"

51 សូមមើល អ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកមាននៅក្នុងពិភពលោក ប៉ុន្តែព្រលឹងនៅខាងក្នុងអ្នកប្រាប់អ្នក មានអ្វីដែលអ្នកត្រូវការដែលអ្នកមិនមាន។ គ្រាន់តែដោយទ្រព្យសម្បត្តិ...ឬវាមិនតែងតែមានទ្រព្យសម្បត្តិទេ។ វាអាចជា ប្រជាប្រិយ ស្រីស្អាតខ្លះ នាងមានសម្រស់របស់នាងដែលនាងអាចគិតដល់។ ប្រហែលជានាងមានប្រជាប្រិយភាពខ្លាំងនៅសាលា។ ប្រហែលជាក្មេងប្រុសអាចទទួលបានក្មេងស្រីណាដែលគាត់ចង់បាន។ គាត់មានអារម្មណ៍ថាគាត់មានសុវត្ថិភាព។ នោះមិនមែនជាសុវត្ថិភាពទេ។ វានឹងរសាត់ដូចផ្កានៅទីវាល។ ឃើញទេ? វានឹងទៅ។ នឹង

មិនយូរទេ។ គ្រាន់តែពីរបីផេននៃព្រះអាទិត្យ បានបាត់ បន្ទាប់មកអ្នកមានព្រលឹងដែលត្រូវរស់នៅជារៀងរហូត។

52 ហើយក្មេងនេះត្រូវតែមានបុគ្គលិកលក្ខណៈល្អ ព្រោះគាត់បានថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដោយដឹងថាគាត់បានលុតជង្គង់។ គាត់បាននិយាយថា "លោកគ្រូល្អ តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីដើម្បីមានជីវិតអស់កល្ប?"

53 ទ្រង់បាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកហៅខ្ញុំថាល្អ" បាននិយាយថា "នៅពេលអ្នកដឹងថាមានតែមួយទេដែលល្អ ហើយនោះគឺជាព្រះ?" ឃើញទេ? តើយុវជនរូបនេះបានបង្ហាញអ្វីខ្លះនៅក្នុងរឿងនេះ? ថាទ្រង់គឺជាព្រះ។ ឃើញទេ? ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកដឹងពីបទបញ្ញា។ ចូររក្សាពួកគេ។"

បាននិយាយដូច្នេះ គាត់បាននិយាយថា "បទបញ្ញាអ្វី លោកគ្រូ?"

54 ទ្រង់តបថា "បទបញ្ញានៃការគោរព 'ឪពុកនិងម្តាយរបស់អ្នក' ជាដើម។"

55 គាត់បាននិយាយថា "នេះខ្ញុំបានធ្វើតាំងពីយុវវ័យរបស់ខ្ញុំ។ សូមមើល ខ្ញុំបានធ្វើការនេះ។"

56 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទោះយ៉ាងណាអ្នកកំពុងខ្វះអ្វីមួយ។ ទៅលក់អ្វីដែលអ្នកមានហើយចែកចាយដល់អ្នកក្រ ហើយមកតាមខ្ញុំ។"

57 ឱកាសអ្វីទៅ! នោះអាចជាពេត្រុស យ៉ាកុប ឬយ៉ូហានម្នាក់ក្នុងចំនោមពួកគេ។ សូមមើល ក្មេងនេះត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលនិងចិញ្ចឹមបីបាច់ត្រឹមត្រូវ ហើយត្រូវបានបង្ហាញដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីប្រើវា នៅក្នុងសក្តានុពលទាំងអស់ដែលគាត់មាននៅក្នុងគាត់ ដើម្បីប្រើប្រហែលជាការអប់រំ ក្មេងអ្នកមានឥទ្ធិពល កន្លែងដែលគាត់អាចបង្ហាញពីដំណឹងល្អ ហើយគាត់នៅតែបដិសេធ។ អ្វី—អ្វីដែលជារឿងពោលរាលសម្រាប់ក្មេងប្រុសនោះ! ឃើញទេ?

58 "មកតាមខ្ញុំ។" ឥឡូវនេះ សូមមើល គាត់ត្រូវតែធ្វើតាមនរណាម្នាក់។ ឥឡូវនេះគាត់ត្រូវតែធ្វើតាមឥទ្ធិពលរបស់មនុស្សដែលគាត់ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយ នឹងឥទ្ធិពលរបស់នារីវ័យក្មេងមួយចំនួន ឥទ្ធិពលខ្លះនៃក្រុមក្មេងទំនើងដែលគាត់ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយ មិត្តរួមការងាររបស់គាត់នៅសាលារៀន ឬធ្វើតាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នៅក្នុងភាពល្អរបស់គាត់ទាំងអស់ គាត់នៅតែដឹងថាគាត់មិនមានជីវិតអស់កល្បឡើយ។

កុមារអើយ នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវគិត។ ឃើញទេ?

59 ឥឡូវនេះសូមមើលក្មេងប្រុសនៅយប់នេះ តើគាត់អាចជាអ្វី ហើយគាត់ជាអ្វីនៅយប់នេះ។ គាត់នៅកន្លែងណាមួយ។ គាត់ជាមនុស្ស។ គាត់នៅកន្លែងណាមួយ។ គាត់កំពុងរង់ចាំសាលក្រម។ គាត់កំពុងរង់ចាំការជំនុំជម្រះនៅថ្ងៃនោះ ដោយបដិសេធឱកាសដូចគ្នាត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នក ស្ទើរតែស្ថិតនៅក្រោមកាលៈទេសៈដូចគ្នា កូនល្អ បុគ្គលិកលក្ខណៈល្អ ឪពុកនិងម្តាយល្អ អ្វីដែលអ្នកមាន កុំបាច់ធ្វើការ លើកលែងតែអ្នកចង់។ ឃើញទេ?

60 ប៉ុន្តែមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលទៅជាមួយនោះ។ មានអ្វីដែលទៅជាមួយនោះ។ ព្រះបន្ទូលនោះ នៅយប់នេះ មិនដែលស្លាប់ឡើយ។ វានៅតែជាបញ្ហាប្រឈមរបស់យុវជនយុវនារីគ្រប់រូប "មកតាមខ្ញុំ។" ឃើញទេ?

61 ព្រះបន្ទូលនឹងមិនស្លាប់ឡើយ។ ពេលអ្នកនិយាយអ្វីក៏ដោយ គ្រាន់តែចងចាំថា មិនថាវាស្ថិតនៅក្នុងឡានរបស់អ្នកដោយសម្ងាត់ មិនថានៅក្នុងវេទិកាទេ មិនថាវានៅជ្រុងផ្លូវជាមួយមិត្តប្រុសឬមិត្តស្រីរបស់អ្នកទេ មិនថានៅទីណាក៏ដោយ វាមិនដែលស្លាប់ឡើយ។ វាជា—វាត្រូវតែរស់នៅជារៀងរហូត។

62 នៅពេលខ្ញុំឃើញក្មេងស្រីនោះដែលខ្ញុំ...នៅយប់ផ្សេងទៀតនៅក្នុងនិមិត្ត ស្រីស្អាតវ័យក្មេង តារាសម្តែងហូលីវូដ ហើយខ្ញុំបានឃើញនាង ជិតស្លាប់ ហើយព្យាយាមរកជំនួយ។ នាងបានស្លាប់ដោយសារគាំងបេះដូង កញ្ញាម៉ុនរ៉ូ។ ហើយនោះគឺជាពីរឆ្នាំមុន ហើយខ្ញុំបានឃើញនាងស្លាប់។ ហើយពីរថ្ងៃក្រោយមកនាងបានស្លាប់។

63 បន្ទាប់មកនៅយប់មួយទៀត ខ្ញុំបានលឺសំលេងរបស់ក្មេងស្រីនោះ។ យ៉ាងម៉េច? ក្មេងៗបានប្រាប់ខ្ញុំថា "ប៉ាអើយ អ្នកចូលក្នុងទន្លេដែលគ្មានការត្រលប់មកវិញឡើយ គ្រប់ពេលវេលា។" បាននិយាយថា "ពួកគេមានការលេងដូចនេះ នៅយប់នេះ។" ពួកគេបានប្រាប់ខ្ញុំនៅយប់ជាក់លាក់មួយដែលវានឹងមកដល់មួយឬពីរសប្តាហ៍មុនម៉ោង។ ខ្ញុំគិត "អញ្ចឹង ខ្ញុំចង់ឃើញដូច្នេះ ព្រោះខ្ញុំបានចុះពីទន្លេនោះពីរទៅបីដង ប្រហែលប្រាំដង ខ្ញុំគិត។" អញ្ចឹង ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ឃើញវា។

64 ហើយកញ្ញាម៉ារីលីនម៉ុនរ៉ូបានធ្វើសកម្មភាពនោះ។ មែនហើយ នោះគឺជាក្មេងស្រីដែលខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងនិមិត្ត។ ហើយនាងនៅទីនោះ គឺជារូបភាព និងសកម្មភាព ដែលជាសកម្មភាពដែលនាងបានធ្វើនៅលើ*ទន្លេដែលគ្មានការត្រលប់*

មកវិញ នៅពេលនាងថតរូបនោះ ប្រហែលជាដប់ប្រាំឆ្នាំមុន។ វាជារូបភាពចាស់ប្រហែលជាម្ភៃឆ្នាំមុន។ ហើយនាងបានស្លាប់ពីរឆ្នាំហើយ។ ហើយនៅទីនោះនាងមានជីវិតរស់ឡើងវិញ គ្រប់សកម្មភាពនិងគ្រប់ពាក្យ។ឃើញទេ? វានៅតែជាប់នៅក្នុងកាសែតម៉ាញ៉េទិចរហូតដល់វារស់ឡើងវិញ។

65 មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ ប៉ុន្តែអ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងនិយាយគឺនៅរស់។ គ្រប់ពាក្យដែលយើងនិយាយមិនអាចស្លាប់ទេ។ ការចូលមកក្នុងបន្ទប់គឺជាព្រះបន្ទូលឥឡូវនេះ ជាទម្រង់មនុស្ស។ ទូរទស្សន៍យកវា។ អ្នកអាចនិយាយនៅទីនេះ ហើយពួកគេលឺអ្នកនៅជុំវិញពិភពលោក ដែលជាវិនាទីដូចគ្នា។ សូម្បីតែមុនពេលដែលអ្នកអាចលឺវានៅក្នុងបន្ទប់នេះក៏ដោយ វាធ្វើដំណើរជុំវិញពិភពលោក តាមអេឡិចត្រូនិក។

66 ហើយអេក្រង់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះជាអ្នកចាប់។ ហើយរាល់ចលនានិងរាល់ទង្វើដែលអ្នកធ្វើ អ្នកត្រូវតែប្រឈមជាមួយការជំនុំជំរះ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះយុវជនអើយ វាជារឿងល្អដែលត្រូវឈប់គិតអំពីរឿងទាំងនេះ មើលចុះ ព្រោះអ្នកនឹងជួបវាម្តងទៀត។ ឃើញទេ?

67 សូមតាមដានយុវជននេះ ឱកាសដែលគាត់មានហើយដាក់ខ្លួនអ្នកជំនួសកន្លែងគាត់។ ហើយក្មេងស្រីម្នាក់គឺដូចគ្នានឹងបេកគីនិងម៉ារីលីនដែរ ដូចជាអ្នកកំពុងឈរនៅកន្លែងរបស់គាត់ដែរ ហើយអ្នកអាចឮសំឡេងនោះដែលនៅរស់។

68 វានៅតែមានជីវិត។ វានៅតែមានចលនា។ វិទ្យាសាស្ត្រនិយាយថា "ក្នុងរយៈពេលម្ភៃឆ្នាំចាប់ពីពេលនេះទៅ ពួកគេនឹងចាប់យកសំឡេងដ៏ពិតរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់មានបន្ទូល កាលពីពីរពាន់ឆ្នាំមុន។" វានៅតែមានជីវិត។ ដូចជាគ្រួសដែលធ្លាក់ក្នុងមហាសមុទ្រ រលកមិនដែលឈប់ឡើយ។ វាទៅដល់ច្រាំងចម្ងាយរាប់ពាន់ម៉ាយល៍ ហើយត្រលប់មកវិញ។

69 នៅពេលដែលសំឡេងមួយត្រូវបានគេនិយាយទៅក្នុងខ្យល់ដូចនេះ វាមិនដែលស្លាប់ឡើយ។ គ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចនិយាយនៅក្នុងការជំនុំជំរះឡើយ។ វានៅទីនោះស្រាប់។ នឹងមានសំឡេងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដេញថ្លៃយុវជននោះ "មកតាមខ្ញុំ" ហើយគាត់ងាកចេញ នៅលើអេក្រង់ ភាពសោកសៅ ព្រោះគាត់មានទ្រព្យក្នុងដៃច្រើន។ ឃើញទេ? យើងប្រហែលជាមិនមានសូម្បីតែ...មិនតែងតែត្រូវការលុយទេ។ វាអាចជារបស់ផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ? អ្វីក៏ដោយដែលយើងមាន

ជាងអ្វីដែលយើងហៅ ឃើញទេ វានឹងក្លាយជាប្រាក់សម្រាប់យើង។ វាក្លាយជាអ្វីដែលបំផ្លាញយើង។

70 ឥឡូវនេះសូមតាមមើលគាត់បន្តិច។ តើមានអ្វីកើតឡើងនៅពេលគាត់ងាកចេញ? គាត់មិនបានស្តាប់សំឡេងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនោះទេ។ គាត់បានទៅជាមួយមិត្តភក្តិរបស់គាត់។

71 ដែល កូនរបស់អ្នក អ្នករាល់គ្នាជាក្មេងល្អ ហើយអ្នកត្រូវមានមិត្តភក្តិ ប៉ុន្តែត្រូវមើលថាតើមិត្តអ្នកជាមិត្តបែបណា។ ប្រសិនបើមិត្តនោះកំពុងតាមព្រះគ្រីស្ទ សូមទៅជាមួយមិត្តនោះ។ ដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ ដែរ។ ប៉ុន្តែបើមិនដូច្នេះទេ សូមកុំធ្វើ។

72 តោះមើលគាត់។ យើងដឹងថា គាត់ប្រហែលជាទុកមិត្តភក្តិរបស់គាត់។ គាត់ក្លាយជាអ្នកគ្រប់គ្រងដ៏អស្ចារ្យ។ នៅពេលនោះគាត់គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រង។ ក្រោយមកយើងឃើញថាគាត់មានភាពរុងរឿងរហូតដល់គាត់—គាត់—គាត់ត្រូវសង់ជង្រុកបន្ថែមដើម្បីដាក់របស់របរចូល។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់និយាយទៅកាន់ខ្លួនឯងថា បន្ទាប់ពីគាត់ចាស់ទៅ ហើយការខ្វល់ខ្វាយពីជីវិតវ័យក្មេងនិងអ្វីៗបានកន្លងផុតទៅហើយ អ្វីទាំងអស់ដែលគាត់បានធ្វើប្រហែលជាសប្បាយ។

73 នៅពេលបុរសចំណាស់ឬស្ត្រីចំណាស់ ដូចជាខ្ញុំ ប្រពន្ធខ្ញុំ ម្តាយនិងប៉ារបស់អ្នក គ្មានអ្វីពិបាកដែលពួកគេអាចគិតដល់ឡើយ។ ពួកគេមិនអាច មិនចង់ចេញ—ហើយរត់តាមផ្លូវចុះឡើងទេ អ្នកដឹងទេ ដូចជា—ដូចជាយុវជននិងស្ត្រីវ័យក្មេង។ កាលបរិច្ឆេទ ហើយអ្នកណានឹងក្លាយជាប្រពន្ធឬប្តីរបស់អ្នក ឬ ឃើញទេ ពួកគេមិនមាននៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេទេ។ ពួកគេ ពួកគេមានកូន ពួកគេចាប់អារម្មណ៍។ នោះនឹងក្លាយជាអ្នកទាំងអស់គ្នា ថ្ងៃស្អែក បើមានថ្ងៃស្អែក។ ឃើញទេ?

74 ហើយសូមមើលមិត្តនេះ រួមជាមួយ ប្រហែលជា...ប្រហែលជាគាត់មិនដែលរៀបការទេ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយគាត់បានអង្គុយលើ...

75 ហើយដូចនៅទីក្រុងយេរូសាឡិម ដែរ នៅថ្ងៃនេះ ពួកគេបរិភោគនៅលើដំបូលពេលថ្ងៃ នៅពេលដែលវាត្រជាក់ ចេញនៅពេលល្ងាច។

ហើយយើងរកឃើញតួអង្គមួយផ្សេងទៀតដែលបង្ហាញជាមួយគាត់ គឺអ្នកសុំទាន។

76 ហើយបុរសនោះ ត្រូវបានគេចិញ្ចឹមបីបាច់ឡើង—ដើម្បីគោរពអ្នកជិតខាង ហើយធ្វើចំពោះអ្នកដទៃដូចអ្នកផ្សេងទៀតធ្វើចំពោះអ្នកដែរ។ សូមមើល ដោយបដិសេធការហៅរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ទីបំផុត... មើលទៅ ក្មេងប្រុសម្នាក់ត្រូវបានចិញ្ចឹមបីបាច់នៅក្នុងផ្ទះបែបនេះ ដែលមិនដែលទៅណាឆ្ងាយពីគាត់ទេ ប៉ុន្តែវាបានកើតឡើង។ វាបានធ្វើ។

77 នៅទីនោះមានបុរសម្នាក់ដេកនៅមាត់ទ្វារ ឈ្មោះថាឡាសារ សុំទានអាហារ ហើយរបស់ឥតប្រយោជន៍។ គាត់នឹងស៊ីកំទេចកំទីដែលគេបានបោសចេញ មិនមែនសូម្បីតែអ្នកសុំទាននោះទេ តែសម្រាប់ឆ្កែវិញ។ ហើយពោរពេញដោយដំបៅ។ ប៉ុន្តែបុរសនោះត្រូវបានគេរើសអើងយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងសង្គម ពេលនោះគាត់លែងមានអារម្មណ៍ទៀតហើយ។ គាត់ស្ពឹក ព្រោះគាត់បានបដិសេធការផ្តល់ជូនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

78 ហើយប្រហែលជាល្ងាចមួយ ដូចពេលនេះ ធ្វើនំរបស់គាត់ជាមួយស្រាល្អៗ និងស្ត្រីគួរឱ្យស្រឡាញ់ មានគ្រឿងអលង្ការ នៅជុំវិញគាត់ និងអ្វីៗដូចនោះ ដោយអស់ពីដួងចិត្តរបស់គាត់អាចប្រាថ្នាចង់បាន និងដុតនំ។ អ្នកសុំទានម្នាក់ដេកនៅមាត់ទ្វារ។

79 ហើយនៅមុនពេលថ្ងៃរះ ពេលព្រឹកបន្ទាប់ គាត់ស្ថិតនៅក្នុងនរកស្រែកឱ្យឡាសារចូលមកដាក់ទឹកលើអណ្តាតរបស់គាត់។ ការផ្លាស់ប្តូរកន្លែងកើតហេតុ។

80 ហើយអ្នកកត់សម្គាល់នៅពេលគាត់និយាយថា "លោកឪពុកអ័ប្រាហាំ" ឥឡូវនេះ គាត់នៅតែចងចាំថាអ័ប្រាហាំជាឪពុករបស់ជនជាតិយូដា។ គាត់បាននិយាយថា "លោកឪពុកអ័ប្រាហាំ សូមបញ្ជូនឡាសារដែលជាអ្នកសុំទាននោះមកទីនេះដោយបន្តក់ទឹកបន្តិចលើម្រាមដៃរបស់គាត់ ដើម្បីលាបលើបបូរមាត់ខ្ញុំ។ អណ្តាតភ្លើងទាំងនេះកំពុងធ្វើទុក្ខទោស។"

81 ហើយគាត់បាននិយាយថា...ហើយអ័ប្រាហាំបាននិយាយថា "គឺខ្ញុំមិនអាចធ្វើបានទេ" នៅក្នុងពាក្យជាច្រើន។ "ហើយក្រៅពីអ្វីៗទាំងអស់នេះ អ្នកឃើញទេ ហើយអ្នកមានឱកាសនៅក្នុងជីវិត។"

82 តើគាត់មានវានៅពេលណា? នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "មកតាមខ្ញុំ។" ប៉ុន្តែគាត់បានបដិសេធ។ គាត់ដើរតាមផ្លូវដែលគាត់អាចរកលុយបាន។

មិនអីទេ មិនមានអ្វីខុសទេក្នុងការរកលុយ ប៉ុន្តែធ្វើតាមព្រះយេស៊ូវនៅពេលអ្នកកំពុងធ្វើ។ ឃើញទេ? ហើយគាត់បានទៅតាមផ្លូវផ្សេងទៀត ជាមួយហ្វូងមនុស្ស។

83 អ្នកបានដឹងហើយ គាត់បាននិយាយ ហើយអ័ប្រាហាំបាននិយាយថា "ហើយក្រៅពីអ្វីៗទាំងអស់នេះ មានចន្លោះរវាងអ្នកនិងគាត់ គ្មាននរណាម្នាក់ធ្លាប់ឆ្លងកាត់ ហើយមិនដែលឆ្លងកាត់។ ពួកគេដែលនៅទីនោះមិនអាចមកទីនេះបានទេ ហើយអ្នកទាំងនេះនៅទីនេះមិនអាចទៅទីនោះបានទេ។ វាត្រូវបានឃាំងចាប់។ គ្មានមនុស្សណាឆ្លងកាត់ឬនឹងឆ្លងទេ។"

84 បន្ទាប់មកស្តាប់គាត់។ នៅពេលនោះគាត់ចង់ក្លាយជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ ការហៅដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រទានដល់គាត់—ដើម្បីដើរតាមទ្រង់ ហើយដើម្បីក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង ក្នុងនាមជាយុវជន បានត្រលប់មករកគាត់ម្តងទៀត។ គាត់ចងចាំវាថា គាត់មានបងប្អូនប្រាំនាក់ ហើយនៅលើផែនដីនៅឡើយ ហើយគាត់មិនចង់ឱ្យពួកគេទៅកន្លែងនោះទេ។

85 គាត់បាននិយាយថា "ដូច្នេះសូមបញ្ជូនឡាសារទៅប្រាប់បងៗ របស់ខ្ញុំ កុំមកតាមផ្លូវនេះ។" ក្នុងន័យផ្សេងទៀត "ទទួលយកការហៅនៃ 'មកតាមខ្ញុំ។'" ឃើញទេ?

ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា "ពួកគេ ពួកគេនឹងមិនធ្វើវាទេ។"

86 គាត់បាននិយាយថា "បាទប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់នឹងរស់ឡើងវិញ ដូចជាឡាសារ ហើយត្រលប់ទៅប្រាប់ពួកគេ។"

87 អ្នកឃើញទេ វាបង្ហាញថា បន្ទាប់ពីយើងស្លាប់ អ្នកនៅតែដឹងខ្លួន។ គាត់ចងចាំ។ អ័ប្រាហាំបាននិយាយថា "កូនប្រុស សូមចងចាំ នៅសម័យរបស់អ្នក។" ឃើញទេ? អ្នកនៅតែចងចាំ។ អ្នកមិនបាត់បង់ការចងចាំរបស់អ្នកទេ។ អ្នកចងចាំ។

88 ហើយអនុស្សាវរីយ៍ដែលមនុស្សអាចមាន ហើយនៅតែនៅកន្លែងដដែលចងចាំឱកាសដែលគាត់បានឮព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "មកតាមខ្ញុំ។" ប៉ុន្តែគាត់ធ្វើតាមមនុស្សខុស គឺហ្វូងមនុស្សខុស។ គាត់បានចូលទៅក្នុងហ្វូងមនុស្សខុស ហើយបានទៅកន្លែងខុស ហើយបញ្ចប់ដោយភាពខុសអស់កល្បជានិច្ច ត្រូវវិនាសនៅថ្ងៃនោះ ពីព្រះដារៀងរហូត។

89 ព្រះយេស៊ូវក៏មានព្រះបន្ទូលដ៏អស្ចារ្យដែរថា "ទោះបើមានមនុស្សម្នាក់រស់ពីស្លាប់ហើយត្រលប់មកវិញក៏ដោយ ក៏ពួកគេមិនត្រូវបានបញ្ចុះបញ្ចូលដែរ។ មូលហេតុថា ពួកគេមានច្បាប់របស់ម៉ូសេ ហើយប្រសិនបើពួកគេមិនស្តាប់ពាក្យនេះទេ នោះពួកគេក៏នឹងមិនស្តាប់ទៀតទោះបីមាននរណាម្នាក់ត្រូវរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញក៏ដោយ។ ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានប្រែចិត្តឡើយ។"

90 ហេតុអ្វី? ហេតុអ្វី? តើច្បាប់និយាយអ្វីដូចនេះទេ? បាទ។ "ធ្វើចំពោះអ្នកដទៃដូចដែលអ្នកចង់ឱ្យពួកគេធ្វើចំពោះអ្នក។" ហើយគាត់បានរស់នៅក្រោមច្បាប់។ ប៉ុន្តែគាត់ទុកឱ្យអ្នកសុំទានស្លាប់នៅមាត់ទ្វារ។ ឃើញទេ? គាត់មាន—គាត់បានរស់នៅក្រោមបង្គាប់របស់ព្រះ ហើយនៅតែបរាជ័យក្នុងការឃើញជីវិតដ៏អស់កល្បនោះ។

91 ក្មេងៗអើយ អ្នក ម្នាក់ៗ ហាក់ដូចជារបស់ខ្ញុំ។ អ្នកម្នាក់ៗហាក់ដូចជាគ្រាន់តែជាកូនប្រុសស្រីរបស់ខ្ញុំ។ នៅក្នុងផ្លូវមួយ អ្នកឃើញទេ និយាយខាងវិញ្ញាណ។ ត្រូវហើយ។ ព្រះជាម្ចាស់បាន—បានដាក់ព្រលឹងអ្នកនៅក្នុងការយកចិត្តទុកដាក់របស់ខ្ញុំ ព្រោះអ្នកមក ស្តាប់ខ្ញុំ អ្នកជឿខ្ញុំ។ ឃើញទេ? ហើយក្នុងន័យមួយនៃពាក្យអ្នកគឺជាកូនប្រុសស្រីរបស់ខ្ញុំ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

92 សូមចងចាំជានិច្ចថា ការរក្សាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះគឺជារឿងដ៏អស្ចារ្យ។ ការចិញ្ចឹមបីបាច់នៅក្នុងផ្ទះដ៏ល្អគឺជាមរតកពីព្រះ។ ហើយធ្វើជាក្មេងល្អជាមួយបុគ្គលិកលក្ខណៈដូចដែលអ្នកមាន។ អស្ចារ្យណាស់ ដែលមានការអប់រំ។ វាពិតជាអស្ចារ្យណាស់ដែលបានរស់នៅលើទឹកដីសេរីនេះ។ យើងមានរឿងជាច្រើនដែលត្រូវអរគុណ។

93 ប៉ុន្តែមានរឿងមួយដែលអ្នកមិនទទួលមរតក។ អ្នកត្រូវតែទទួលយកវា។ នោះគឺជាជីវិតអស់កល្ប។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើដូច្នេះដោយធ្វើតាមព្រះយេស៊ូវដោយបទពិសោធន៍ដែលកើតជាថ្មី។ កុំធ្វេសប្រហែសរឿងនោះ។

94 រឿងតូចមួយនៅពេលដែលខ្ញុំបានឮពីបុរសម្នាក់ដែលជា អូ គាត់ក្រីក្រ។ ហើយ—គាត់តែងតែចង់...វាជារឿងនិទានខ្លី ដូចជា។ ទោះយ៉ាងណា វាតែងតែនៅជាប់នឹងខ្ញុំ។ ហើយថ្ងៃមួយគាត់បានរើសផ្កា។ ហើយផ្កានោះគឺជាមន្តអាគមហើយផ្កានោះបានឆ្លើយទៅគាត់ ហើយនិយាយថា "អ្នកក្រីក្រពេញមួយជីវិតរបស់

អ្នក។" គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះសួរថាតើអ្នកចង់បានអ្វី ហើយវានឹងផ្តល់ឱ្យអ្នក។"

95 គាត់បាននិយាយថា "ភ្នំនៅក្បែរនោះនឹងបើកចំហ ហើយខ្ញុំអាចទៅទីនោះ ហើយរកឃើញមាសនៅលើភ្នំ។"

96 "អញ្ចឹង" គាត់បាននិយាយថា "អ្នកនឹងត្រូវនាំខ្ញុំទៅជាមួយអ្នកគ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកទៅ។ ឃើញទេ? អ្នកនឹងត្រូវយកខ្ញុំទៅជាមួយអ្នក។ ដូច្នេះមិនថាខ្ញុំនៅទីណាក៏ដោយ អ្នកអាចសួរថាតើអ្នកចង់ធ្វើអ្វី។"

97 គាត់ដើរទៅភ្នំ ហើយភ្នំបានបើក ហើយគាត់ក៏ចូលទៅ។ ផ្ទៃរនោះពោរពេញទៅដោយមាសនិងពេជ្រដូចរឿងនិទានខ្លី។ គាត់ដាក់ផ្កានៅលើ—នៅលើតុ ឬថ្ម។ ហើយគាត់រត់ហើយចាប់យកត្បូងដ៏ធំមួយ ហើយគាត់និយាយថា "ខ្ញុំត្រូវទៅបង្ហាញរឿងនេះដល់មិត្តខ្ញុំ។ ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំជាអ្នកមាន។ ខ្ញុំមានអ្វីៗទាំងអស់ឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំត្រូវតែបង្ហាញវា។"

98 ដូច្នេះផ្កានិយាយ "ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "អ្នកបានភ្លេចរឿងសំខាន់។"

99 ដូច្នេះគាត់ក៏រត់ត្រលប់មកវិញ ហើយនិយាយថា "អញ្ចឹង ប្រហែលជាខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងទទួលបានមាសមួយដុំ។ ខ្ញុំនឹងយកបានប្រាក់មួយដុំ។" ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងប្រញាប់ប្រាប់មនុស្សថាខ្ញុំជាអ្នកមាននិងអ្វីដែលខ្ញុំមាន។"

100 ហើយគាត់បានទៅដល់មាត់ទ្វារ ហើយផ្កាបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែអ្នកភ្លេចរឿងសំខាន់។"

101 ដូច្នេះគាត់រត់ត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ គាត់បាននិយាយថា "នៅទីនេះយើងរកឃើញសម្ភារៈគ្រប់ប្រភេទ។" ដូច្នេះ គាត់បានរើសដុំថ្ម។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងទៅយកដុំថ្មនេះហើយបង្ហាញមនុស្សថាតើដុំថ្មប្រភេទនេះធ្វើពីថ្មអ្វី ដូច្នេះខ្ញុំអាចរកវិធីរបស់ខ្ញុំត្រលប់ទៅរកវាវិញ។" ឃើញទេ?

102 ហើយគាត់ចាប់ផ្តើមបើកទ្វារ ហើយផ្កាបាននិយាយថា សម្រាប់...ពេលវេលាចុងក្រោយរបស់ខ្លួន "អ្នកភ្លេចរបស់សំខាន់ហើយ។"

"អូ!" គាត់បាននិយាយថា "អូ បិទមាត់។"

103 ឃើញទេ គាត់មិនចង់ព្រវាទៀតទេ "ភ្លេចរឿងសំខាន់" ហើយគាត់បានរត់ចេញពីមាត់ទ្វារ។ ហើយបន្ទាប់ពីគាត់រត់ចេញ នោះទ្វារបានបិទនៅពីក្រោយគាត់ ដោយភ្លេចផ្កានៅខាងក្នុង។ រឿងសំខាន់គឺផ្កា។ ឃើញទេ? រឿងសំខាន់គឺផ្កា។

104 កាលពីឆ្នាំមុន ក្នុងនាមជាក្មេង ដូចអ្នកទាំងអស់គ្នានៅទីនេះ កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វនៅទីនេះ ខាងលើទីក្រុងហ្វូនិច។ ខ្ញុំកំពុងអានក្រដាសមួយសន្លឹកអំពីទស្សនិកជន។ បន្ទាប់មកគ្មានផ្លូវឆ្លងកាត់ទីនេះទេ មានតែផ្លូវខ្សាច់តិចតួចប៉ុណ្ណោះ។ ពួកគេនៅតែធ្វើការស្វែងរកច្រើននៅទីនេះ អ្នកដឹងទេ។

105 ប៉ុន្តែអ្នករកស៊ីម្នាក់នេះបានចូលមក ហើយគាត់បានរកឃើញប្រាក់ជាច្រើន ហើយបានវាយកម្ទេចមាសជាច្រើន។ ហើយនៅតាមផ្លូវគាត់បានស្នាក់នៅក្នុងកាប៊ីនដែលគាត់បានរកឃើញ។ ហើយគាត់មានឆ្កែមួយជាមួយគាត់ ហើយ—ឆ្កែចងនៅខាងក្រៅ។ ហើយនៅយប់នោះមានមនុស្សក្រៅច្បាប់ម្នាក់តាមគាត់ ដើម្បីយកមាសនេះ។ គាត់បានរើសវានៅក្នុងអណ្តូងរ៉ែអេស្ប៉ាញចាស់ ហើយគាត់បានចូលមកជាមួយវា។ ហើយឆ្កែចាប់ផ្តើមព្រុស។

106 ហើយបុរសនោះមិនខ្វល់ពីឆ្កែនោះទេ។ គាត់បាននិយាយថា "ឈប់ព្រុស។" គាត់បាននិយាយថា "ថ្ងៃស្អែក ខ្ញុំនឹងយកវាទៅ—ទៅទីក្រុង។" ហើយខ្ញុំនឹង... សីលធម៌នៃរឿងគឺនេះ។ "ហើយខ្ញុំនឹងថ្លឹងទម្ងន់មាស ហើយខ្ញុំនឹងក្លាយជាអ្នកមាន។ ហើយខ្ញុំនឹងទិញរថយន្តដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយខ្ញុំនឹងមានស្ត្រីគ្រប់ប្រភេទនិងពិធីជប់លៀងធំៗ។ ហើយខ្ញុំនឹងក្លាយជាអ្នកមាន ព្រោះខ្ញុំបានទាមទាររួចហើយ។ ខ្ញុំមានមាសនៅទីនេះភាគច្រើន។" ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំនឹង..."

107 ហើយខណៈពេលដែលគាត់កំពុងព្យាយាមចូលគេង ឆ្កែនៅតែព្រុស ដោយសារតែឆ្កែបានឃើញជនល្មើសចេញមក ឡើងរង់ចាំ អ្នករកស៊ីចូលគេង។

108 គាត់ងើបឡើងម្តងទៀត ហើយស្រែកដាក់ឆ្កែម្តងទៀតថា "ឈប់ព្រុសវី។" ហើយឆ្កែកំសត់នោះបានស្រែកហើយព្យាយាមព្រមានម្ចាស់របស់វាថាគ្រោះថ្នាក់កំពុងពួនស្ទាក់—លាក់ខ្លួន។ ហើយនៅពេលដែលគាត់...

109 លើកក្រោយនៅពេលដែលឆ្កែចាប់ផ្តើមព្រុស អ្នករកស៊ីក៏កាន់កាំភ្លើងបាញ់។ គាត់មិនចង់មានអ្វីរំខានទេ ដូច្នេះគាត់គ្រាន់តែងើបហើយបាញ់ឆ្កែ។ ហើយអ្នករកស៊ីត្រូវបានសម្លាប់នៅយប់នោះ ដោយក្រុមមនុស្សក្រៅច្បាប់។ រាល់ក្តីសុបិន្តដ៏

អស្ចារ្យរបស់គាត់មិនបានធ្វើឱ្យគាត់ល្អទេ។ ហេតុអ្វី? គាត់នៅមិនចង់ឮសំលេងដែលព្រមានគាត់។

110 គ្មាននរណាម្នាក់អាចព្យាយាមធ្វើអ្វីបានទេ កូនៗ នឹងមិនអាចធ្វើអ្វីខុសបានឡើយ បន្ទាប់ពីត្រូវបានលើកតម្កើងតាមរបៀបរបស់អ្នក លុះត្រាតែអ្នកមានអារម្មណ៍ថាមានអ្វីប្រាប់អ្នកកុំធ្វើ។ ឥឡូវនេះ កុំនៅតែមិនចង់ឮសំឡេងដែលព្រមានអ្នក។

111 ហើយចងចាំជានិច្ច សូមទទួលយកសំលេងដែលនិយាយថា "មកតាមខ្ញុំ" ហើយអ្នកតែងតែចេញមកត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំជឿថាអ្នកនឹងធ្វើ។ ខ្ញុំមានទំនុកចិត្តលើអ្នក។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែចងចាំជានិច្ចថាព្រះយេស៊ូវ ដែលជាសំលេងនោះមានជីវិតនៅលើផែនដីនៅយប់នេះ។

112 គ្រាន់តែដូចគ្នារាល់សំលេងនិងរាល់ពាក្យដែលយើងនិយាយគឺនៅមានជីវិតនៅពេលដែលសំលេងនោះចេញទៅលើរលកធាតុអាកាស។ នេះ...សូមមើលអ្នកមានឧបករណ៍បញ្ជូននៅទីនេះដែលបញ្ជូនវាចេញ។ អ្នកគឺជាអ្នកបញ្ជូនដែលបញ្ជូនវាចេញ។ ឥឡូវនេះវាត្រូវការស្ថានីយ៍ដើម្បីយកវា។

113 ហើយព្រះយេស៊ូវគឺជាអ្នកបញ្ជូនព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដ្បិតទ្រង់គឺជា—ព្រះត្រៃឯកបានសំដែងឡើងក្នុងមនុស្សតែម្នាក់។ ទ្រង់គឺជាព្រះពេញលេញនិងមនុស្សពេញលេញ។

114 ហើយត្រៃឯករបស់ព្រះ គឺជាត្រៃឯកនៃលក្ខណៈរបស់ព្រះ ជាព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងមនុស្សម្នាក់នោះ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះ នៅទីនោះ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។

115 ហើយទ្រង់គឺជាអ្នកបញ្ជូនដែលបាននិយាយថា "អ្នកដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំហើយជឿលើទ្រង់ដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។" ឃើញទេ? "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំហើយជឿលើទ្រង់ដែលបានចាត់ខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។" ឥឡូវនេះ ព្រះបន្ទូលនោះបានចេញពីឧបករណ៍បញ្ជូន។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ថ្ងៃមួយ "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា បើអ្នកនិយាយទៅភ្នំនេះ 'ចូររើចេញ' ហើយកុំសង្ស័យនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ប៉ុន្តែជឿអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយនឹងកើតឡើង អ្នកអាចមានអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយនោះ។"

116 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែអាចជាស្ថានីយ៍ដើម្បីទទួលយក ដោយការគ្រប់គ្រងខ្លះនៅក្នុងអ្នក ដោយជំនឿ វានឹងនាំអ្នកចូលទៅក្នុងវដ្តនៃព្រះ ទៅកំណើតថ្មី ហើយកើតជាថ្មី។ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងត្រូវទាក់ទងជានិច្ច ដើម្បីឮសំលេងដែលតែងតែព្រមានអ្នកនៅពេលគ្រោះថ្នាក់មកដល់។ ពេលមានអ្វីខុស ធ្វើខុស វាតែងតែជាការព្រមានដល់អ្នក។ ហើយបន្ទាប់មក ជំនួសឱ្យថ្ងៃណាមួយដូចជាក្មេងប្រុសដ៏សំបូរបែបដែលយើងកំពុងនិយាយ។ ធ្វើជាមនុស្សដូចសាវកពេត្រុស ប៉ុល ឬនរណាម្នាក់ដែលបានឈ្នះព្រលឹងសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អ្នកបានធ្វើ ហើយកូនៗ។

តើយើងអាចអធិស្ឋានបានទេ?

117 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ! យុវជនប្រុសស្រីសម្រាប់ថ្ងៃស្អែក បើមានថ្ងៃស្អែក។ យើងត្រូវតែបណ្ដុះបណ្ដាលពួកគេ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងមានអារម្មណ៍ថាជាបន្ទុកដើម្បីបណ្ដុះបណ្ដាលពួកគេដូចជាថ្ងៃស្អែកនឹងមាន។ ប្រសិនបើគ្មានទេ នោះថ្ងៃនេះគឺជាពេល។

118 ហើយបន្ទាប់មក ព្រះវរបិតាអើយ យើងដឹងថាគ្មាននរណាម្នាក់ត្រូវបានទទួលយកនៅក្នុងទ្រង់ឡើយ។ គ្មានសាច់ឈាមណាអាចមានសិរីល្អបានទេ។ គ្មានការអប់រំ ទោះបីល្អដូចអ្វីទាំងនេះក៏ដោយ ក៏គ្មានអំពើល្អដែរ គ្មានស្ថាប័នសាសនា គ្មានចិត្តវិទ្យា គ្មានអ្វីអាចបញ្ជាក់ពីព្រះ ក្រៅពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឡើយ។ គាត់គឺជាឧបករណ៍ ដែលជាព្រះផ្ទាល់ នៅក្នុងទម្រង់នៃជីវិតអស់កល្ប ដែលអាចមករកយើងម្នាក់ៗ។ ហើយយើងអរគុណចំពោះរឿងនេះ។

119 ពិតត្រូវបានបង្ហាញនៅពេលពេត្រុសបានសារភាព។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា "សាច់និងឈាមមិនបានបង្ហាញរឿងនេះដល់អ្នកទេ។ អ្នកមិនដែលរៀនវានៅក្នុងថ្នាក់សិក្ខាសាលាទេ។ អ្នកមិនដែលរៀនវានៅសាលាខ្លះទេ។" វាជារឿងផ្ទាល់ខ្លួន ជាអ្វីដែលបុគ្គលម្នាក់ៗត្រូវទទួល។ អ្នកបាននិយាយ "នៅលើផ្ទាំងថ្មនេះខ្ញុំនឹងសាងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារនរកនឹងមិនអាចយកឈ្នះវាបានទេ។" យើងសូមអរគុណចំពោះរឿងនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ។

120 សំឡេងនោះនៅតែមានជីវិតនៅយប់នេះ។ ហើយនៅមានប៉ុស្តិ៍ក្រៅ ប៉ុស្តិ៍ប្រកាស ប៉ុស្តិ៍ស្តាប់ ទទួលជំនឿដែលអាចទទួលយកបាន។ យើងអធិស្ឋានថាកុមារទាំងនេះម្នាក់ៗនឹងទទួលបានការនោះ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅក្នុងចិត្តរបស់

ពួកគេ។ ហើយចងចាំថា មិនមែនអ្វីដែលពួកគេធ្វើដើម្បីឱ្យល្អនោះទេប៉ុន្តែពួកគេ... ព្រះមិនវិនិច្ឆ័យយើងដោយអ្វីដែលយើងធ្វើនោះទេ ប៉ុន្តែដោយអ្វីដែលយើងបានទទួលយក។ យើងបានសង្គ្រោះដោយសារជំនឿរបស់យើង ហើយមិនមែននៅក្នុងកិច្ចការរបស់យើងទេ។ ដូច្នេះយើងអធិស្ឋាន ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ថាពួកគេនឹងចាប់យកនិមិត្តឥឡូវនេះ ហើយមើលនិងឮការអញ្ជើញដ៏អស់កល្បដ៏អស្ចារ្យនៃ "មកតាមខ្ញុំ។"

121 សូមឱ្យពួកគេម្នាក់ៗ ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមងាកចេញពីអ្វីៗទាំងអស់នៅលើពិភពលោកនេះដែលជាជីវិតរមែងស្លាប់នេះ។ ខណៈដែលពួកគេនៅទីនេះយប់នេះ និងសក់ពណ៌ទង់ដែង ពណ៌មាសរបស់ពួកគេ និងខ្លះទៀតមានសក់ខ្មៅរបស់ពួកគេ និងភ្នែកខ្មៅ និងភ្នែកពណ៌ខៀវ និងសូមដាក់ពួកគេឱ្យល្អបំផុតដែលពួកគេនឹងក្លាយជា។

122 ហើយដូចដែលអ្នកនិពន្ធដ៏អស្ចារ្យបាននិយាយថា "ចងចាំអ្នកបង្កើតរបស់អ្នកនៅសម័យយុវវ័យរបស់អ្នកខណៈពេលដែលថ្ងៃអាក្រក់មិនមកជិត។ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងមិនសប្បាយចិត្តចំពោះពួកគេទេ។" តើយ៉ាងណាទៅ ឱព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពេត្រុសថា "នៅពេលអ្នកនៅក្មេង អ្នកក្រោកឡើងហើយទៅកន្លែងដែលអ្នកចង់ទៅ។ ប៉ុន្តែនៅពេលអ្នកចាស់ទៅ មាននរណាម្នាក់មករកអ្នកនៅកន្លែងដែលអ្នកមិនចង់ទៅ។" សូមឱ្យពួកគេចងចាំ "ឥឡូវថ្ងៃនេះដល់ហើយ។ នេះគឺជាពេលវេលា។" ផ្តល់វាបិតាអើយ។

123 ទូលបង្គំសូមប្រកាសពួកគេម្នាក់ៗ ជាកូនទូលបង្គំផ្ទាល់ នៅយប់នេះ ចំពោះកុមារគ្រប់រូបនៅទីនេះ។ ទូលបង្គំមានអារម្មណ៍ថាទ្រង់បានដាក់ដៃទូលបង្គំ ដើម្បីមើលពួកគេ។ ទូលបង្គំទាមទារពួកគេទាំងអស់ពីសាតាំងនិងពីសេចក្តីស្លាប់ ទៅជីវិតនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

124 សូមជូនពរ កូនៗ ពិតជារីករាយណាស់ដែលបាននិយាយពាក្យពីរបីម៉ាត់ដល់អ្នក។ ហើយខ្ញុំនឹងត្រលប់មកវិញ ប៊ីលី។ ល្អណាស់ក្មេងៗ សូមកោតសរសើរអ្នក។ បងប្រុសហ្វ្រេដ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នកបងស្រី។

ចូរមក តាមខ្ញុំ KHM63-0601

(Come, Follow Me)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាចថ្ងៃសៅរ៍ ថ្ងៃទី ១ មិថុនា 1963 នៅ ក្នុងការប្រជុំក្នុងផ្ទះ តុកសុន អារីហ្សូណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយសម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG